

यइति निष्कामकर्मप्राचीनदोषापहमितिपूर्वाद्धार्यः तदुभयप्राचीनमैहिकचकर्मतस्य विदुषः कुर्वतोपिनाप्रियंबंधंजनयति तद्यथेपीकातूलमग्नौप्रोतंप्रदूयतेवेहास्यसर्वपाप्मानःप्रदूयते तद्यथापुष्करपलाशआपोनश्लिष्यंतएवमेवविदिपापंकर्मनश्लिष्यतइतितयोदाहाश्लेषश्रवणात्कुतःप्रियमिति मोक्षंप्रतितुकर्मणोकारणत्वंदूरनिरस्तमितिभावः नास्यकृतःकृतेनेतिश्रुतेः अकृतःमोक्षः कृतेनकर्मणा ॥ ६१ ॥ अज्ञानफलंदृष्टादृष्टभयमित्याहअर्द्धेन लोकमिति आतुरकामक्रोधादिव्यसनैर्जर्जरीकृतलोकं जनःपरीक्षकोऽसूयतेधिक्वरोति तस्य कर्मणिषष्ठी तंआतुरंतन्निबंकर्म सर्वतःसर्वासुयोनिषु इहलोकेजनयति जन्मददाति आतुरोजीवंनिदधते मृतश्चतयिक्षुजायतइत्यर्थः ॥ ६२ ॥ तस्माह्लोकतत्त्वमालोच्ययद्धितंतत्कृतव्यमित्याह लोकइति लोकेनिराविशन् सम्यगभिनिवेशंकुर्वन् आतुरान्पश्य कीदृशान् तत्तदेवनष्टनष्टपुत्रदारादिकंशोचतः हाकष्टमितीष्टंशोचमानान् तथातत्रैवपुत्रादिनाशविषये कुशलान्सारासारविवेकनिपुणान् अशोचतःशोकहीनान्पश्य उभयंकर्ममुक्तिंसद्योमुक्तिं च सतांउपासकानांज्ञानिनांचपदंपदनीयं ॥ ६३ ॥ इतिशांति०मो०नै०भा०चतुर्नवत्यधिकशततमोऽध्यायः ॥ १९४ ॥ ॥ ७३ ॥ निर्णीतमात्मतत्त्वंतत्साक्षात्कारोपाययोगमाह हंत्यादि

यःकरोत्यनभिसंधिपूर्वकंतच्चनिर्नुदतियत्पुराकृतं ॥ नाप्रियंतदुभयंकुतःप्रियंतस्यतज्जनयतीहसर्वतः ॥ ६२ ॥ लोकआतुरजनान्भिराविशंस्तत्तदेवबहुपश्यशोचतः ॥ तत्रपश्यकुशलानशोचतोयेविदुस्तदुभयंपदंसतां ॥ ६३ ॥ इतिश्रीमहाभारतेशांति०मो० अध्यात्मकथनेचतुर्नवत्यधिकशततमोऽध्यायः ॥ १९४ ॥ ॥ ७३ ॥ भीष्मउवाच हंतवक्ष्यामि तेपार्थध्यानयोगंचतुर्विधं ॥ यंज्ञात्वाशाश्रयती सिद्धिं गच्छंतीहमहर्षयः ॥ १ ॥ यथास्वनुष्ठितंध्यानंतथाकुर्वंतियोगिनः ॥ महर्षयोज्ञानतृप्तानिर्वाणगतमानसाः ॥ २ ॥ नावतंतेपुनःपार्थमुक्ताःसंसारदोषतः ॥ जन्मदोषपरिक्षीणाःस्वभावेपर्यवस्थिताः ॥ ३ ॥ निर्द्वानित्यसत्त्वस्याविमुक्तानियमस्थिताः ॥ असंगान्यविवादीनिमनःशांतिकराणि च ॥ ४ ॥

ना चतुर्विधंआलंबनभेदाच्चतुःप्रकारं आलंबनानिचयोगशास्त्रेप्रोक्तानि प्रच्छेदंनविधारणाभ्यांवाप्राणस्य विषयवतीवाप्रवृत्तिः स्वमनिद्राज्ञानालंबनंवा यथाभिमतध्यानोद्वेति आलंबनंतराणामप्यत्रैवा तर्भावः अयमर्थः रेचकस्यपूरकस्यवाभ्यासाद्वायुंस्थिरीकृत्यतदालंबनंनःकुर्यात् वायुस्थैर्येमनःस्थैर्याविश्यंभावात् यद्वा बाह्यसूर्यचंद्रतद्रश्मिप्रतिमादिकंवा आभ्यंतरंनासिकायजिह्वायादिवा चित्तालंबनंकुर्यात् यद्वा जायन्निद्रयोरंतरालेयदस्मितामात्रंभातितन्मात्रालंबनंवा यथाभिमतंनीलपीतपीतांबरादिविपद्मंषट्चक्रदेवतादिकंवाआलंब्यचित्तंस्थिरीकुर्यात् अत्रबहुवक्तव्यंतदेवक्ष्यते ॥ १ ॥ २ ॥ स्वभावेस्वरूपे ॥ ३ ॥ सर्वासुविद्यासुसाधारणीमितिकर्तव्यतामाह निर्द्वद्वाइति निर्द्वद्वाःश्रीतोष्णादिसहाः नित्यंसत्त्वप्रकाशोस्थिताः विमुक्ताःलोभादिभिरितिशेषः नियमेषुशौचसंतोषादिषुस्थिताःनिष्ठावंतः निष्परिग्रहाइत्यपिपाठः असंगानित्यदिसंगहीनानि अविवादीनिप्रतिपक्षान्यनानि शांतिःप्रसादः एवंविधानिस्थानानि ॥ ४ ॥